Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L 84:1 - 82

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library of Sweden

2074

Skärnske.

Det är en för svår vår vi ha eller rättare sagt vinter som inte har någon ända. Hela dagen idag har det snöat. En dag i förra veckan fick jag en sådan reumatism att jag knappt kunde röra mig, men det gick över märkvärdigt fort, måtte bara ha berott på något egendomligt i atmosferen. Det är mycket svårt för mig som ville börja i god tid med vårarbete på Mårbacka för att få snyggt tills de kommer.

Ja om Bröchners har jag egentligen inte annat än gott att säga. Jag står på bästa fot med dem alltjämt och det var mycket älskvärt av dem att de avstodo från rätten att vidare översätta mina böcker utan att bli arga. Det var inte mycket att hålla på, eftersom de inte voro i stånd att finna förläggare, men arga kunde de ju ändå ha blivit och det var hyggligt att de höllo god min. Men vad jag har att anmärka mot dem är att de ha en förskräcklig otur. Bröchner är en optimist och lovar att göra allt möjligt, försöker nog också, men misslyckas. Han har haft planer på att skaffa mig förläggare hela världen runt, men allt, som har gått genom honom, har misslyckats. Om detta bara är otur eller om det är, att han inte förstår att beräkna sina utvägar vet jag inte, men ingen tycker om honom och han kan därför ingenting uträtta. Jag tvivlar inte på hans ärlighet, men jag skulle avråda envar från att inlåta sig med honom, därför att han har lika mycken otur med sig som en jättetore; Något besynnerligt och hemlighetsfullt är det väl också med honom, för han är lika okänd i Köpenhamn som här, men det har jag ingen aning om vari det består.

Här har varit tyst och stilla, sedan jag sist skrev. Jag är förstås väldigt intresserad av krisen i Konstantinopel och detta att jag just skriver om denna förhållanden i Jerusalem gör att jag lever mer därnere än härhemma. Ju mer jag tänker på saken ju mer övertygad är jag om att det vore en lycka att turkarna blevo bortkörda och sedan tycker det mig att småstaterna på halvön borde bilda en förbundsstat med Konstantinopel till förbundshuvudstad. Det vore det enda möjliga – för alla folken vilja vara sig själva och Konstantinopel kunna de inte unna åt någon särskild av småstaterna och inte heller lär det kunna tillåtas att Ryssland tar det. Men jag tror nog, att det blir krig, det har jag väntat mig för då ryssarna började förtrycka och plåga Finnland sände Vår Herre ett krig över dem, som gör dem svaga och ger finnarna en tids ro att hemta krafter.

Har du sett, att det bildas bolag för att skaffa fram radium. Och där tysken, som jag hörde talade om att man skulle kunna få åtskilliga millioner ur detta om det bara funnes mindre kostsamma metoder, att ta fram det. Är det sant och kan man finna metoderna, så är det nog mer värde med detta än med stora guldfält. Men jag ämnar inte sätta in pengar i detta. Däremot ämnar jag offra tvåhundra kronor på ramiefabriken i Karlskrona, som också har gått omkull och nu vill bilda nytt bolag med aktier à 200 kr. Jag är så rädd för att det inte mer skall finnas ramie kläder, att jag måste köpa en aktie. Jag tycker nästan att du också borde vara med. Jag sänder en teckningslapp.

Jag har det rätt arbetsamt nu för att hinna bli färdig. Jag får dag ändringarna gjorda, men ibland kommer en ängslan över mig, att det nya inte skall bli bättre än det gamla – ja det kan ingen svara på. Jag skall nu ändå göra försöket.

Din Selma.